23. 12. 2018. Урош Амиџић из Буковца воли фрулу и спорт: Две љубави које неће престати

Извор: Dnevnik.rs Аутор чланка: М. Павловић

Оригинални чланак налази се на сајту:
https://www.dnevnik.rs/novi-sad/uros-amidic-iz-bukovca-voli-frulu-i-sport-dve-lubavi-koje-nece-prestati-23-12-2018

Урош Амиџић из Буковца на разговор је дошао с много медаља и пехаром, које је освајао као фрулаш и атлетичар. Овај 12–годишњи момчић **одличан је ученик шестог разреда ОШ „22. август“.** Урош **свира стари инсрумент – фрулу**, што је реткост за његове вршњаке.

Фото: Урош Амиџић - Приватна архива

Поред фруле, **у његовом срцу је и краљица спортова – атлетика**. Занимљиво је то да се Урошу ту не завршавају интересовања. Он тренира и одбојку, а бавио се и рвањем.

„Свирање фруле почео сам да учим пре четири године“, открио нам је Урош.

„Она ме опушта и волим је, а музику, нарочито инструменталну, обожавам. Мелодије скидам с ју–тјуба, а изгледа да сам музичку црту повукао на мог деда Сима из Жабља, који је такође свирао фрулу.“

Учествовао је наш саговорник на многим такмичењима. Био је први на покрајинској смотри, а у Прислоници, на Првенству Србије, био је трећи у конкуренцији пионира.

„Наставник ми је **Драгиша Антић**, који је у нашој школи предавао физику, а и он се такмичи. Прошле седмице наступао сам и у Српском народном позоришту, с другарима из Буковца. Било је много лепо. Иначе, часове имам два пута седмично, а уз то свирам и код куће, док мом старијем брату Алекси не досади, па не почне да ме грди. Имам жељу да и ја засвирам у неком „великом оркестру“, рекао је Амиџић и показао пехар освојен у Прислоници.

Фото: Приватна архива

Интересовало нас је како Урош све постигне.

„Ништа није тешко када се жели. Ујутру устајем у шест сати, узмем књигу да бих обновио знање. Одлазим у школу, потом на тренинге и учење фруле, а лежем у 22 часа“,рекао је Урош.

А онда је уследило још једно изненађење. Питао је да ли знам одакле му медаље, када је уследило слегање раменима, одгонетнуо је загонетку и рекао да их је освојио као атлетичар.

„Бавим се и атлетиком, а тренер ми је познати стручњак Ферика Камаси. Трчим 50 метара с препонама за 9,7 секунди, а уз то и скачем увис 131 сантиметар. Такмичим се и у тробоју, јер сам пионир и пласирао сам се на Првенство Србије“, додао је и наставио:
„Тренирам 4–5 пута дневно. Сигуран сам да ћу у атлетици успети и себе видим на великим светским такмичењима“.

Поред свега тренира и одбојку у школи, а некада је био и на рвачкој струњачи.

„Имам изузетну подшку родитеља, тате Здравка и мајке Босе, као брата Алексе, а у школи ми велика помоћ стиже и од разредног старешине Ивана Стајчића. Кад год нешто освојим у атлетици, или у свирању фруле, објаве у „школским новинама“, нагласио је“.

Припремила
Валерија Калања